

İnfak: En kârlı ticaret

NFK rumuzlu okuyucumuz: “İnfak nedir? İnfakın İslâmiyet’teki yeri nedir? Maun Sûresi’nde geçen infak yapmayanın dîni yalanlamış olması ne demektir?”

Kur’ân’a göre infak, malı Allah için hayır yollarında harcamak demektir. Başka bir ifâdeyle, önden âhirete gönderilen maldır. Bir diğer ifâdeyle, âhiretteki kendi şahsî hesabımıza gönderdiğimiz bir “kargo” paketidir.

Malı âhirete göndermek, malı infak etmekle, yani malı Allah rızası için vermekle mümkündür. Başka hiçbir biçimde mal âhiret tarafına geçmez, ebedî olmaz, elimizde kalmaz, elimizden tutmaz.

İslâm dîninde veren el, alan elden üstündür. Vermek için çok mala da gerek yoktur; bilâkis, “az” maldan vermek, daha makbuldür. 1 Zaten “maun”, insanlara az-çok demeden yardım yapmak demektir. Mâûn Sûresinin meâli şöyledir: “Rahman ve Rahîm olan Allah’ın adıyla. Dini yalanlayanı gördün mü? İşte yetimi itip kakan odur. Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen de odur. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddîye almazlar, onlar gösteriş yaparlar ve en küçük bir hayra da kulak vermezler!” 2

Sûre hayır için vermeyeni şiddetle kınıyor, her “cimri ve riyakâr tutumu” dini yalanlamak sayıyor. Çünkü dinin “özünde” ne cimrilik, ne yoksulu üzme, ne vermemeyi marifet saymak yoktur. Tam tersine dinde mümkün mertebe vermek, yoksulu gözetmek, yetime kol kanat germek, gösterişten uzak bulunmak, hayır hizmetlerini desteklemek, hiçbir hayrı küçümsememek vardır.

Hatta dinimize göre en hayırlı olan, en çok sevdiğin şeyi vermektir. 3 O halde mümkün mertebe infak etmekten, yani yoksula, yetime ve din hizmetine kol kanat germekten, yani Allah katına mal göndermekten, yani az-çok demeden vermekten geri kalmamak gerekir.

Hazret-i Ömer’in oğlu Abdullah (ra) hastalanmıştı ve hiçbir şey yemiyordu. Ona:

“Canın ne istiyor?” dediler. O:

“Canım bir şey istemiyor. Ancak bir balık olsa belki yerim.” dedi.

Bunun üzerine balık bulmak için şehir alt üst edildi. Nihâyet bir adet balık

bulunabildi. Hanımı balığı temizledi, pişirdi ve önüne getirip koydu. Abdullah daha elini balığa uzatmamıştı ki, bir yoksul gelip karşısına dikildi. Abdullah da balığı kaldırıp olduğu gibi ona verdi.

Ona:

“Allah iyiliğini versin. Bizi bu kadar yordun. Zor belâ sana bir tane balık bulduk. Onu da tuttun fakire verdin. Bizde ona verecek başka şeyler vardı.” dediler.

Hanımı da:

“Fakire bir dirhem versek onun için daha faydalıdır. Mâdem ki canın balık istiyor, balığı sen ye de, ona bir dirhem verelim.” dedi.

Fakat Abdullah (ra):

“Canımın istediği bir şeyi yemekten çok, başkasına yedirmekten hoşlanırım.” dedi. 4 İnfak meselesinin, sürekli neden ihmal edilen bir konu olduğuna gelince... En masum şekliyle, mal sevgisi, mülk tutkusu, dünya hırsı, biriktirmek ve yığmak hevesi galip geliyor olmalı. Dünya bizi daha çok dünyayı kazanma hırsına doğru itiyor. Bu hırs ise, âhireti unutturuyor.

Oysa âhiret için vermeyi unutmak bir yana, acele de etmek lâzım. Çünkü dünya en hesapta olmayan bir saatte bizi kapı dışarı atabiliyor. Malımıza da, mülkümüze de el koyuyor.

Kaldı ki, malı çok istemenin yolu zaten hırs değil, kanaattir.

Üstad Bedüzzaman'ın ifâdesiyle, “Eğer malı çok seversen hırs ile değil, belki kanaat ile malı talep et: tâ çok gelsin.” 5

Kanaatin bir gereği de, malı infak etmek, yani malı hayır yollarında sarf etmektir.

Duâ:

Ey Vehhab-ı Kerim! Verdiklerinle vermemi, ihsanlarınla ihsan etmemi, kereminle ikram etmemi müyesser kıl! İlminle Seni bilmemi, irfanınla Senden korkmamı, muhabbetinle Seni sevmemi, rahmetinle amel-i salih işlememi ihsan et! Bize rızık verdiğin gibi, cömertliğini de ver! Bize nimet verdiğin gibi, keremini de ver! Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Câmiü's-Sağîr, 2/1852.
- 2- Mâûn Sûresi, 197/1-7.
- 3- Âl-i İmrân Sûresi, 3/92.
- 4- Hayatü's-Sahâbe, 2/268.
- 5- Mektûbât, s. 263.